

2008. szeptember 2., kedd

19. úgy véli továbbá a gépjármű-felelősségbiztosítással kapcsolatban, hogy a kötelező jogvédelmi fedezet egyértelműen eltántorítana attól, hogy bíróságon kívüli egyezségekhez folyamodjanak, potenciálisan növelné a bírósági eljárások számát és ezért a bírói kar munkaterhének indokolatlan növekedéséhez vezetne, és a meglévő és kialakulóban lévő önkéntes jogvédelmi biztosítási piac működésének destabilizálásával fenyegetne;
20. ezért összességében úgy véli, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításban a kötelező jogvédelmi fedezet rendszerének bevezetésével járó negatív hatások túlsúlyban lennének a potenciális előnyökkel szemben;
21. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal partnerségben tegye meg a jogvédelmi biztosítással és egyéb biztosítási termékekkel kapcsolatos tudatosság felkeltéséhez szükséges további lépéseket, különösen az új tagállamokban a fogyasztók arra irányuló tájékoztatására összpontosítva, hogy az ilyen vagy egyéb típusú biztosítási fedezet felkínálása és birtoklása milyen előnyökkel jár;
22. ezzel összefüggésben a más tagállamokból származó bevált gyakorlatok végrehajtása szempontjából kulcsfontosságúnak tartja a nemzeti szabályozó hatóságok szerepét;
23. felszólítja ezért a Bizottságot, hogy elsősorban azzal erősítse a fogyasztóvédelmet, hogy sürgeti a tagállamokat nemzeti szabályozó hatóságaik és nemzeti biztosítótársaságaik ösztönzésére, hogy növeljék az önkéntes jogvédelmi biztosítás hozzáférhetőségével kapcsolatos tájékozottságot;
24. úgy véli, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó szerződéskötést megelőző tájékoztatás magában foglalhatná a jogvédelmi fedezet megkötésének lehetőségével kapcsolatos információkat;
25. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgessék a nemzeti szabályozó szerveket és közvetítőket, hogy tájékoztassák ügyfeleiket lehetséges kockázatokról és a számukra esetlegesen előnyös kiegészítő önkéntes biztosításokról, például a jogvédelmi biztosításról, a segítségnyújtási fedezetről és a lopás elleni biztosításról;
26. felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek nem rendelkeznek bevett alternatív vitarendezési eljárásokkal a kárigények rendezésére, hogy a más tagállamokból származó bevált gyakorlat alapján vegyék fontolóra az ilyen rendszerek bevezetését;
27. kéri, hogy a Bizottság ne ítélje meg előre a Róma II. rendelet⁽¹⁾ elfogadása alapján a különböző személyi sérüléssel járó károkra vonatkozóan megrendelt tanulmányok eredményeit, amely tanulmányok biztosításalapú megoldást és ennek következtében a negyedik gépjármű-felelősségbiztosítási irányelv módosítását is javasolhatják;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(¹) A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.) (HL L 199., 2007. 7. 31., 40. o.).

Az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia

P6_TA(2008)0387

Az Európai Parlament 2008. szeptember 2-i állásfoglalása az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégiáról (2008/2033(INI))

(2009/C 295 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló 2006. május 31-i közleményére (COM(2006)0254),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unión belül az adócsalás elleni stratégia kialakításának néhány kulcseleméről szóló 2007. november 23-i közleményére (COM(2007)0758),

2008. szeptember 2., kedd

- tekintettel a héa-csalás elleni küzdelemben az igazgatási együttműködési megállapodások használatáról szóló 2004. április 16-i bizottsági közleményre (COM(2004)0260),
  - tekintettel a Tanács üléseit követő, 2008. május 14-i, 2007. június 5-i, 2006. november 28-i és 2006. június 7-i következtetésekre,
  - tekintettel a Számvevőszék hozzáadottérték-adó terén folytatott közigazgatási együttműködésről szóló 8/2007. sz. különjelentésére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Bizottságnak „Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához” című 2005. október 25-i közleményére (COM(2005)0532),
  - tekintettel a Bizottságnak a héa-rendszert a csalás elleni küzdelem érdekében módosító intézkedésekről szóló 2008. február 22-i közleményére (COM(2008)0109),
  - tekintettel a Bizottságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2008. március 17-i 2006/112/EK irányelvnek a Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos adócsalás elleni küzdelem érdekében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára, és az 1798/2003/EK rendeletnek a Közösségen belüli ügyletekkel kapcsolatos adócsalás elleni küzdelem érdekében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatára (COM(2008)0147),
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikkére,
  - tekintettel a Tanács elnökségének a Közösség és tagállamai által a harmadik országokkal megkötendő megállapodásokkal összefüggő adózási kérdéseket érintő, a 2008. május 14-i ülést követő következtetéseiben található ajánlásokra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0312/2008),
- A. mivel az adócsalás súlyos következményekkel jár a tagállami költségvetésekre és az Európai Unió forrásrendszerére, az ésszerű és átlátható adózás elvének megsértéseit eredményezi és oka a versenytorzulások előidézésének, ezáltal pedig hatással van a belső piac működésére; mivel a tisztességes vállalkozások versenyhátrányt szenvednek az adócsalás miatt, és az adóbevétel kiesését végső soron az európai adófizetők kompenzálják más adók formájában;
- B. mivel az adócsalás veszélyezteti az adózás méltányosságát és igazságosságát, ugyanis a közpénzek pótolandó hiányát gyakran azon kisebb és tisztességesebb adófizetőket sújtó adóemeléssel kompenzálják, akiknek nincs lehetőségük az adófizetési kötelezettségük megkerülésére vagy megszegésére, vagy ez nem áll szándékukban;
- C. mivel a határokon átnyúló kereskedelemnek a belső piac létrehozása által kiváltott növekedése azt eredményezte, hogy megnőtt azon ügyletek száma, amelyekben az adózás helye és a héa-fizetésre kötelezett személy lakóhelye két különböző tagállamban található;
- D. mivel a határon átnyúló ügyletekhez kapcsolódó olyan új adócsalási formák, mint a körhintacsalás vagy „csalárd kereskedő” útján elkövetett csalás kihasználják a jelenlegi adórendszerek töredezettségét és kiskapuit, és mivel szükség van a héa működési módjának megváltoztatására;
- E. mivel a héa-kijátszás és -csalás kihat az Európai Unió költségvetésének finanszírozására, mert azzal jár, hogy megnövekszik az igény a tagállamok bruttó nemzeti jövedelmen alapuló saját forrásainak lehívása iránt;

⁽¹⁾ HL C 20., 2008.1.25., 1. o.

2008. szeptember 2., kedd

- F. mivel az adócsalás elleni küzdelem, bár jórészt tagállami hatáskörbe tartozik, nem olyan probléma, amelyet kizárólag nemzeti szinten meg lehetne oldani;
- G. mivel a körhíntacsolásban egyre erőteljesebben részt vevő, harmadik országokban letelepedett vállalatok, az elektronikus kereskedelem bővülése és a szolgáltatási piacok globalizálódása révén a globalizáció megnövekedett nehézségekhez vezetett az adócsalás elleni nemzetközi küzdelem terén; mivel ezek a tényezők erős indokot szolgáltatnak a nemzetközi együttműködés javítása érdekében, különös tekintettel a héa-ra;
- H. mivel az adócsalás kiterjedtsége az Európai Unióban annak a jelenlegi átmeneti héa-rendszernek köszönhető, amely túl összetett, valamint a Közösségen belüli ügyleteket nehezen nyomon követhetővé és átláthatatlanná, így visszaélésekre alkalmassá teszi;
- I. mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak az adócsalás elleni küzdelemre vonatkozó lehetőségek vizsgálatakor a lehető legnagyobb mértékben el kell kerülniük olyan intézkedéseket, amelyek aránytalan igazgatási terhet eredményeznek a vállalkozások és az adóhatóságok számára, illetve amelyek a vállalkozók megkülönböztetését eredményezhetik;
- J. mivel a Bizottság és a Számvevőszék egyaránt következetesen azt állította, hogy a Közösségen belüli termékértékesítésre vonatkozó, tagállamok közötti információcsere-rendszer nem nyújt lényeges vagy időszerű információkat a héa-csalások eredményes kezeléséhez; mivel ez a tagállamok és az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF) közötti együttműködésre vonatkozó egyértelműbb és még inkább kötelező szabályokat tesz szükségessé;
- K. mivel az összes rendelkezésre álló technológia használata, így a héa-val és a jövedéki adóval kapcsolatos bizonyos adatok elektronikus tárolása és továbbítása elengedhetetlen a tagállami adórendszerek megfelelő működéséhez; mivel mindegyik tagállamban javítani kell az elektronikusan tárolt adatok cseréjét és a tagállamok közvetlen hozzáférését az ilyen adatokhoz; mivel a tagállami adóhatóságoknak meghatározott célok szempontjából megfelelő gonddal és az illető személy beleegyezése vagy más, jogszabály által meghatározott törvényes ok alapján kell kezelniük a személyes adatokat;
- L. mivel a vállalkozók csak nagyon elaprózott információkat kaphatnak ügyfeleik héa-státuszáról;
- M. mivel az adócsalás feltárását szolgáló eszközök megerősítését az adók beszedéséhez nyújtott segítségre, az egyenlő adózási elbánásra és a vállalkozások számára a gyakorlatiasságra vonatkozó jelenlegi jogszabályok megerősítésének kell kísérnie;

Az EU adócsalásra vonatkozó stratégiája

1. megállapítja, hogy az EU adócsalásra vonatkozó stratégiája céljának az adóbevételek adócsalás miatti veszteségei kezelésének kell lennie, ami azon területek azonosításával jár, amelyeken egyaránt javíthatók az uniós jogszabályok és a tagállamok közötti közigazgatási együttműködés, amelyek hatékonyan és a lehető legnagyobb mértékben mozdítják elő az adócsalás visszaszorítását anélkül, hogy szükségtelen terhet rónának akár az adóhatóságokra, akár az adófizetőkre;
2. felhívja a tagállamokat, hogy vegyék végre komolyan az adócsalás elleni harcot;
3. emlékeztet arra, hogy továbbra is hosszú távú megoldást jelent az adócsalás elleni hatékony küzdelemben a „származási elven” alapuló héa-rendszer létrehozása, amely azzal jár, hogy a tagállamok közötti héa-köteles ügyleteket a származási országban adóztatják a nulla kulcs alkalmazása helyett; megállapítja, hogy a „származási elv” szükségtelenné tenné a belső piacon forgalmazott áruk héa alóli mentesülését és az áruk ezt követő megadóztatását a rendeltetési országban; emlékeztet arra, hogy a működőképesség és az adóverseny elkerülése érdekében a „származási elven” alapuló adórendszer megköveteli egy elszámolási rendszer létrehozását, ahogy azt a Bizottság 1987-ben javasolta;
4. sajnálja az egyes tagállamok által az elmúlt tíz évben tanúsított blokkoló magatartást, amely meghíúsította az EU adócsalásra vonatkozó valamennyi hatékony stratégiáját;

2008. szeptember 2., kedd

5. sajnálja, hogy a sokoldalú elemzések, követelések és kifogások ellenére a Tanács eddig nem fogadott el az adócsalás leküzdésére irányuló hatékony stratégiát;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy az elmúlt tíz év ismételt kudarcai ellenére folytassa a problémák offenzív megközelítését;

Általános kérdések: az adócsalás mértéke és annak következményei

7. elismeri, hogy az adócsalásnak betudható, teljes (közvetlen és közvetett) adóveszteségek a becslések szerint 200 milliárd eurótól 250 milliárd euróig terjednek, ami az Európai Unió GDP-jének 2–2,25 %-a, és amelyből 40 milliárd euró tudható be héa-csalásnak, ami a becslések szerint a héa-bevétel 10 %-át, a szesz italok 1998. évi teljes jövedéki adójának 8 %-át és a dohánytermékek jövedéki adójának 9 %-át teszi ki; sajnálja azonban, hogy nem állnak rendelkezésre pontos számadatok a nemzeti jelentéstételi előírások nagymértékű eltérései miatt;

8. követel egy valamennyi tagállamban egységes adatgyűjtést, amely az átláthatóság és az adócsalás elleni küzdelem nemzeti intézkedéseinek alapját képezi;

9. sajnálja, hogy a nemzeti szinten gyűjtött adatok hiánya miatt sem a probléma valós kiterjedését nem lehet megfelelően felismerni, sem pedig az akár pozitív, akár negatív változások figyelemmel kísérése nem értékelhető megfelelően;

10. kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg egy adócsalásra összpontosító harmonizált európai adatgyűjtési és statisztikai adatelőállítási rendszer létrehozásának lehetőségét annak érdekében, hogy sikerüljön a lehető legpontosabban értékelni a jelenség valós kiterjedtségét;

11. emlékeztet arra, hogy a feketegazdaság megszüntetése csak megfelelő ösztönzések alkalmazásával valósítható meg; javasolja továbbá, hogy a tagállamok a lisszaboni eredménymutatók segítségével tegyenek jelentést arról, hogy milyen mértékben sikerült visszaszorítani az árnyékgazdaságot;

A jelenlegi héa-rendszer és annak gyengeségei

12. megállapítja, hogy a héa-vonatkozású adócsalás különös aggodalomra ad okot a belső piac működése tekintetében annyiban, hogy közvetlen határokon átnyúló kihatása van, jelentős bevételkieséssel jár, és közvetlenül érinti az EU költségvetését;

13. megismétli, hogy az 1993-ban létrehozott jelenlegi héa-rendszert csak átmeneti rendszernek szánták, és hogy a Parlament kérte a Bizottságtól a végleges héa-rendszerre vonatkozó végleges döntés 2010-ig történő meghozatalát célzó javaslatok előterjesztését;

14. azt állítja, hogy 1993-tól a személyek, áruk, szolgáltatások és tőke belső piacon belüli szabad mozgása, valamint a kisméretű és nagy értékű áruk új technológiáinak fejlődése együttesen egyre nehezebbé teszik a héa-csalás elleni küzdelmet, ezt pedig súlyosbítja a jelenlegi rendszer összetettsége és elaprózott jellege, ami megnehezíti az ügyletek nyomon követését, és így a visszaélésre nyitottabbá teszi azokat;

15. megállapítja, hogy egyre gyakrabban fordul elő a „csalárd kereskedő” útján elkövetett csalás és a héa-rendszerrel olyan bűnözői csoportok általi szándékos visszaélés, akik az ilyen bünszövetkezeteket a rendszer hibáinak kihasználására hozzák létre; és kiemeli a 18 tagállamot érintő, 2,1 milliárd euróra becsült összegű héa-val kapcsolatos körhinta-csalás Eurojust által indított nyomozását;

16. támogatja a Bizottságot arra irányuló erőfeszítéseiben, hogy a jelenlegi héa-rendszert alapjaiban megváltoztassa; üdvözli, hogy a tagállamok most már tulajdonítanak némi fontosságot a kérdésnek, és sürgeti a tagállamokat, hogy álljanak készen ebben az összefüggésben érdemi intézkedések meghozatalára;

17. a jelenlegi rendszert elavultnak és gyökeres átalakításra szorulónak tartja; ennek az átalakításnak ugyanakkor nem kellene a tisztességes vállalkozásokat terhelő túlzott bürokráciával járnia; meggyőződése, hogy a jelenlegi helyzet fenntartása nem alternatíva;

2008. szeptember 2., kedd

A jelenlegi héa-rendszer alternatívái*Fordított adózási rendszer*

18. megállapítja, hogy a fordított adózási rendszerben a héa a szállító helyett az adóalanyt terheli; elismeri, hogy ez a rendszer azzal az előnnyel jár, hogy kizárja a „csalárd kereskedő” útján elkövetett csalásban való részvétel lehetőségét az árut megszerző adóalanyok a héa megfizetéséért felelős személlyé történő kijelölésével;

19. megállapítja, hogy egy kettős héa-rendszer létrehozása a belső piac hatékony működése ellen hatna, és olyan összetettebb környezet forrásává válna, amely megakadályozhatná az üzleti beruházásokat; ezt a problémát hosszú távon csak egy általánosított, kötelező fordított adózási rendszerrel lehetne áthidalni, szemben egy választható vagy választott, kizárólag a termékértékesítésen alapuló rendszerrel;

20. megállapítja továbbá, hogy a fordított adózási rendszer nem teszi lehetővé az elaprózott fizetést, illetve, hogy a teljes héa-összeget csak az értékesítési lánc végén fizetik meg, ami megszünteti a héa önszabályozó ellenőrzési mechanizmusát; figyelmeztet arra, hogy a csalás új formái jelenhetnek meg, ideértve a kiskereskedelmi szintű adóveszteségek emelkedését és a héa azonosítószámokkal való visszaélést, és hogy az ilyen csalás elleni, további ellenőrzések bevezetésével való küzdelem a tisztességes vállalkozók számára további közigazgatási terhekkel jár; ezért körültekintést és alapos megfontolást sürget a fordított adózási rendszer bevezetése előtt; mindazonáltal megállapítja, hogy a határérték alkalmazása az adózatlan végső fogyasztás kockázatának korlátozása érdekében segít a csalás elleni küzdelemben, és a Tanács által javasolt 5 000 eurós határértéket ésszerűnek tekinti;

Kísérleti projekt

21. bár továbbra is ódzkodva és kritikusan, de elfogadja, hogy egy kísérleti projekt segíthet a tagállamoknak a fordított adózási rendszerrel járó kockázatok jobb megértésében, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat megfelelő garanciák megállapítására annak biztosítása érdekében, hogy sem a részt vevő tagállamok, sem más tagállamok ne legyenek kitéve jelentős kockázatoknak a kísérleti projekt működése során;

A Közösségen belüli termékértékesítés adózása

22. úgy véli, hogy a határokon átnyúló ellátáshoz kapcsolódó héa-csalás kezelésére a legjobb megoldás egy olyan rendszer bevezetése lenne, amelyben a Közösségen belüli termékértékesítés héa-mentességét felváltja a 15 %-os adókulccsal történő adózás; megállapítja, hogy az említett rendszer működésének előnyére válna, ha lényegesen egyszerűsítenek a kedvezményes adómértékek sokféleségét és összetettségét, ezzel a lehető legkisebbre csökkentve a vállalkozások és az adóhatóságok közigazgatási terheit; megállapítja, hogy a héa-kulcsok 1992 előtti egyedi csökkentéseit gondosan kell vizsgálni és értékelni, annak megállapítása érdekében, hogy igazolható-e fennmaradásuk közgazdasági alapon vagy sem;

23. elismeri, hogy az eltérő héa-kulcsok miatt a Közösségen belüli termékértékesítés adóztatása szükségessé tenné a tagállamok közötti kiegyenlítő fizetéseket; úgy véli, hogy ezt a kiegyenlítést egy olyan elszámolóházon keresztül lehetne végrehajtani, amely megkönnyítené a bevételek tagállamok közötti átadását; hangsúlyozza, hogy az elszámolóház üzemeltetése technikailag megvalósítható;

24. meggyőződése, hogy a decentralizált elszámolóház rendszere helyénvalóbb lehet, és gyorsabban fejleszthető annyiban, hogy megnyitja a tagállamok előtt a lehetőséget arra, hogy kétoldalúan állapothasznának meg a fontos részletekről, figyelembe véve saját egyedi kereskedelmi mérlegüket, héa-rendszerük és ellenőrzési rendszerük működtetésének hasonlóságait és a kölcsönös bizalmat;

25. hangsúlyozza, hogy a teljesítés helye szerinti tagállam adóhatóságai feladatát kellene képeznie a héa értékesítőtől való beszédésének, illetve a héa-nak az elszámolóházon keresztül ahhoz az adóhatósághoz történő átutalásának, amelyben a Közösségen belüli beszerzés történt; elismeri, hogy szükség van az adóhatóságok közötti kölcsönös bizalom kiépítésére;

2008. szeptember 2., kedd

Közigazgatási együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás a héa, a jövedéki adók és a közvetlen adózás terén

26. hangsúlyozza, hogy a tagállamok nem küzdhetik le elszigetelten a határokon átnyúló adócsalást; úgy véli, hogy a tagállamok közötti és a Bizottsággal való információcsere és együttműködés tartalmában és sebességében is elégtelen az adócsalás elleni eredményes küzdelemhez; úgy véli, hogy nem megfelelően alakították ki és hajtották végre a helyi és nemzeti csalásellenes hivatalok közötti közvetlen kapcsolatot, aminek következménye az eredménytelenség, a közigazgatási együttműködési megállapodások nem megfelelő kihasználása és a kommunikációs késedelem;

27. hangsúlyozza, hogy az összes tagállam adóbevételeinek a belső piaccal kapcsolatos védelme érdekében a tagállamoknak hasonló intézkedéseket kell hozniuk a csalók ellen, függetlenül attól, hogy hol következett be a bevételkiesés; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a tagállamok közötti ilyen típusú együttműködés előmozdítására irányuló lehetséges mechanizmusokra;

28. üdvözli a Bizottságnak a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ módosítására irányuló javaslatát, mely a Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó információk gyűjtésének és információcserének 2010-től való felgyorsulását célozza; elismeri, hogy a javasolt egyhónapos jelentéstételi szabályok közigazgatási többletterhet fognak jelenteni a kizárólag az e szabály hatálya alá nem tartozó szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak, de elfogadja, hogy erre szükség van egyes szolgáltatások terén a körhíntacsolás lehetőségére tekintettel;

29. sürgeti a Tanácsot, hogy gyorsan fogadja el a javasolt intézkedéseket, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további javaslatokat a tagállamok által tárolt, az adózókra vonatkozó bizonyos nem érzékeny adatokhoz (mint pl. gazdasági ágazat, forgalomra vonatkozó egyes adatok) való többi tagállam általi automatikus hozzáférésre vonatkozóan, és a héa-köteles személyek nyilvántartásba vételi és törlési eljárásainak harmonizációjára vonatkozóan, a nem valódi adózók gyors azonosítása és nyilvántartásból való törlése érdekében; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak felelősséget kell vállalniuk az adatok frissítéséért, különösen a hamis adózók nyilvántartásból való törlését és felderítését illetően;

30. emlékeztet arra, hogy az adóparadicsomok gátolhatják a lisszaboni stratégia végrehajtását, ha túlzottan lenyomják az adókulcsokat és általában a jövedelemadókat;

31. hangsúlyozza, hogy a költségvetési fegyelem korában az adóbázis bármilyen csökkenése miatt a tagállamok nehezebben tudnak megfelelni a módosított Stabilitási és Növekedési Paktumnak;

32. hangsúlyozza, hogy az adóparadicsomok megszüntetéséhez többek között a következő háromágú stratégiára van szükség: az adókerülés elleni küzdelem, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ hatályának bővítése, és az OECD felkérése arra, hogy tagjai révén szankcionálja a nem együttműködő adóparadicsomokat;

Adókerülés

33. sajnálja, hogy a tagállamok mindig újabb fenntartásokkal és halogató taktikákkal akadályozzák a 2003/48/EK irányelv reformját, és ösztönzi a Bizottságot, hogy az ellenállás ellenére mielőbb terjessze elő javaslatait;

34. hangsúlyozza, hogy a 2003/48/EK irányelv reformjának orvosolnia kell az irányelv azon joghézagait és hiányosságait, amelyek megakadályozzák az adókerülés és az adócsalásra irányuló műveletek felfedését;

35. felhívja a Bizottságot a 2003/48/EK reformjának keretén belül, hogy vizsgálja meg a reformlehetőségeket, ideértve az irányelv hatálya bizonyos mértékű kiterjesztésének vizsgálatát, tekintettel a jogi személyek és a pénzügyi bevételek forrásainak típusaira;

⁽¹⁾ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁽²⁾ HL L 264., 2003.10.15., 1. o.

⁽³⁾ HL L 157., 2003.6.26., 38. o.

2008. szeptember 2., kedd

36. sürgeti az Európai Uniót, hogy az adóparadicsomok megszüntetését tartsa világszerte napirenden, figyelembe véve azok hátrányos hatását az egyes tagállamok adójövedelmére nézve; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy használja ki az EU kereskedelmi erejének kiegyenlítő hatását az adóparadicsomok kormányaival folytatott kétoldalú kereskedelmi és együttműködési megállapodások megtárgyalásakor annak érdekében, hogy meggyőzze azokat az adókikerülést és adócsalást elősegítő adóügyi rendelkezések és gyakorlatok felszámolásának szükségességéről; üdvözli a Tanács 2008. május 14-i ülését követő következtetések ajánlásait mint első lépést, amely az adóügyekben történő helyes kormányzásról szóló záradéknak a kereskedelmi megállapodásokba történő belefoglalását célozza; és kéri a Bizottságot, hogy javasoljon ilyen záradékot a jövőbeli kereskedelmi megállapodások tárgyalása során, azonnali hatállyal;

*

* *

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011: az önkéntesség európai éve

P6_TA(2008)0389

Az Európai Parlament írásbeli nyilatkozata az önkéntesség európai évének meghirdetéséről 2011-re (2009/C 295 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2008. április 22-i állásfoglalására a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása érdekében vállalt önkéntesség szerepéről ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2007. november 16-án elfogadott állásfoglalásra a fiatalok önkéntes tevékenységeire vonatkozó közös célkitűzések végrehajtásáról ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 116. cikkére,
- A. mivel több mint 100 millió, különböző életkorú, hitvallású és nemzetiségű európai vállal önkéntes munkát;
- B. mivel az Eurobarométer 2007 februárjában közzétett felmérése ⁽³⁾ szerint 10-ből 3 európai saját bevallása szerint aktívan vállal önkéntes munkát, illetve a válaszadók 80 %-a úgy véli, hogy az önkéntes tevékenység fontos részét képezi az európai demokratikus életnek;
- C. mivel az önkéntes ágazat megközelítőleg a bruttó hazai termékének 5 %-ával járul hozzá a tagállamok gazdaságához és innovatív módon járul hozzá a felmerülő társadalmi igények felvetéséhez és kielégítéséhez;
- D. mivel az Európai Önkéntes Központ, az Európai Ifjúsági Fórum, az Önkéntes Szolgálatok Egyesülete, a Cserkészek Világszervezete, a Vöröskereszt uniós kirendeltsége, a volunteurope, az európai idősek emberek platformja (AGE), a Solidar, a Caritas Europa, az ENGAGE, a Johanniter International, az európai nem kormányzati sportszervezet és egyéb szervezetek – amelyek mindegyike szervezetek ezreit és több millió önkéntest képvisel – valamennyien felhívták az EU intézményeit, hogy 2011-et hirdessék meg az önkéntesség európai évének;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0131.

⁽²⁾ HL C 241., 2008.9.20., 1. o.

⁽³⁾ Európai társadalmi valóság, 273. Eurobarométer különfelmérés, 66.3.